

Örömteli, boldog éneklés Keszthelyen

Festetics Tasziló gróf fővédnöksége alatt 1910-ben kilencedik alkalommal rendezték meg Keszthelyen a Dal ünnepét. Tavaly, 2010-ben ezt a gyönyörű hagyományt ébresztette föl álmából Keszthely városa, ugyanis erre a 100 éves évfordulóra emlékeztek egy jól megrendezett kórustalálkozóval. A találkozó nagy sikerrel zárult, híre ment országszerte. Közkívánatra a rendezők idén is meghirdették, melyre tizenhat együttes jelentkezett világi- és egyházzenei kategóriában. Így kerülhetett megrendezésre 2011. június 24 - 25-én a II. Keszthelyi Dalünnep

A fesztivált *Ruzsics Ferenc* Keszthely város polgármestere nyitotta meg, s a rendezvény mottójául egy *Sütő András* idézetet választott: „...amíg egy nép énekel, messzire hallatszik, hogy létezik”. Megköszönte a tizenhat kórusnak, hogy elfogadták Keszthely meghívását, s kívánta, hogy az énekesek olyan emlékekkel távozzanak, mint amilyen őszinte barátsággal és szeretettel fogadja a város és a rendezők a dalosokat. A köszöntő után Gebhardi kánonja szólalt meg a kórusok tolmácsolásában, majd elkezdődött az első koncert a nagyszerű akusztikájú Fő-téri Magyarok Nagyszonyja Plébániatemplomban.

A hangversenyen tíz énekkar lépett föl, majd utána valamennyi résztvevő a Festetics kastély parkjába vonult. Itt kezdődött az elmúlt évben is nagy sikert aratott „stafétaéneklés”. A kedvezőtlen időjárás ellenére nagyszerű hangulatban énekeltek egymásnak és a több száz érdeklődőnek a dalosok, azután énekelve, színes öltözetben és kóruszászlókkal vonultak végig a sétáló utcán a járókelők tapsai közepette. A Magyarok Nagyszonyja templomban fejeződött be az első nap azzal, hogy az együttesek képviselői szalagot kötöttek a Dalünnep zászlójára és az összkar előadásában megszólalt Halmos László: Minden földek, valamint Bárdos Lajos: Istené az áldás c. műve. Az együtténeklés felemelő pillanatainak megte-remtői *Rostetterné Nagy Rita*, *Kendeh Gusztávné* és *Nagy Ernő* karnagyok voltak. Másnap egy délelőtti és délutáni koncerttel fejeződtek be a kategória bemutatók, majd egy hangulatos gálahangverseny zárta a fesztivált.

Örömmel tapasztaltuk, hogy a kórusok tiszteletben tartották a „Liszt-évet” és nagyon sok művet mutattak be a zeneszerzőtől. Így emlékezetesek maradnak a Keszthelyi Helikon Kórus (vez.: *Kendeh Gusztávné*) és az Óbudai Kamarakórus (vez.: *Erdős Ákos*) kiváló Liszt interpretációi. Ugyanakkor említésre méltók a több énekkar által autentikusan megszólaltatott *Bárdos*, *Kodály*, *Bartók*, *Kocsár*, és *Halmos* kompozíciók is.

Fiatal magyar szerzők (*Bakaja Zoltán*, *Balogh Zoltán*, *C. Tóth Zoltán*) bemutatói is színesítették a programot, melyek közül kiemelkedett a Dunaújvárosi Főiskola Női Kara Könyves Ágnes vezetésével, nagyszerűen előadott *Balogh Zoltán* mű, a *Csend*, külön köszönjük a *Kocsár*-művek autentikus, nagy közönségsikert aratott előadását.

Hét énekkar kért minősítést, valamennyien komolyan vették a felkészülést és elérték a Hagyományos minősítés valamelyik fokozatát. Valamennyi kórus számára húzóerőt jelenthetett a kvalifikált kórusok jelenléte, így elsősorban a 25 éves Óbudai Kamarakórus *Erdős Ákos* vezetésével. Megkapó hangzáskultúrával rendelkezve, biztos stílusismerettel jártak be a különböző zenetörténeti korszakokat. Igényes műsoraik szuggesztív előadását vastapsal hálálta meg a közönség.

Tömör, egységes vegyeskari hangzás jellemezte a kiváló keszthelyi Helikon Kórust, példaértékű veretes műsorukkal méltán arattak nagy sikert. A együttes karnagya: *Kende Gusztávné*.

A koncertek végén a zsűri (Rostetterné Nagy Rita, Nagy Ernő, Kertész Attila) részletesen elemezte a produkciókat, megmutatva az előrelépés, a továbbfejlődés lehetőségeit.

Arany fokozatú minősítést kapott a *Sóskúti Adoramus Kórus* (vez.: Nagy István) és Arany Dicsérettel fokozatot a *Székesfehérvári Vox Mirabilis Kamarakórus* (vez.: Zemlényi Katica). Gratulálunk!

A résztvevő kórusok és a zsűri nevében köszönöm Keszthely városának, a város zenész társadalmának, azon belül is a szervező munkát kiválóan végző helyi együtteseknek, Salve Regina Kórus, Helikon Kórus, Kis Szent Teréz Kórus, a Festetics György Zeneiskola igazgatójának, tanárainak, hogy időt, fáradságot nem sajnálva széppé tették az ötszáz dalos keszthelyi két napját. Külön elismerésünk a fesztivál „motorjának”, C. Tóth Zoltánnak az előkészítő munkáért és a Dalünnep szervező munkájának összefogásáért.

A nagy sikerre való tekintettel a város, illetve a szervezők két év múlva, 2013-ban újra várják az együtteseket immár a III. Keszthelyi Dalünnepre.

Kertész Attila

A Kodály Nőiakar 15 éves jubileuma

Kodály Zoltán kórusműveinek – Gyermekkarok és Nőiakarok –avatott tolmácsolója volt hosszú évtizedeken át *Andor Ilona* karnagy, Liszt-díjas, Erdemes- és Kiváló művész.

A Pécsváradról indult ifjú ének-zenetanár Budapest nagy hírű iskolájában kezdte működését, az egykori Ranolder Intézetben, és ugyanott, a Vendel utcai néven közismert, Leóvey Klára, változatlanul magas zenei színvonalat képviselő iskolában tanított több mint öt évtizeden át. Ének-karával országsszerte tiszteletet és megbecsülést vívott ki muzsikusok és barátok között, elismerést világszerte. Ám legmagasabb elismerésként fogadta, hogy Kodály Zoltán még életében nevét adta kórusának. Szeretett kórusával nyugdíjazását követően továbbra is foglalkozott otthonában, ami felejtethetetlen, életre szóló élményt jelentett növendékeinek. Ez az emlék oly elevenen élt mindnyájukban, hogy amikor több mint másfél évtized múltával Ilonka Néni születésének 95. születésnapjára hangversenyre készültek, feltámadt a „Kodály Nőiakar” újjáélesztésének gondolata.

Az emlékek sokakban felelevenítették a tudást amit egykor magukba szíváltak, a szándék és akarat pedig megerősítették mindezt. Ilonka Néni egyik kedves tanítványa, *Horváth Andrea* aki zenei pályára lépett – elvégezve a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemet, akkor már gyakorlott